

[Indenrigsministeren.]

pågældende tjeneste ved forsvaret eller civilforsvaret.

Hvis en værnepligtig overføres til civilt arbejde efter afslutningen af den første samlede uddannelse ved forsvaret, er varigheden af det civile arbejde, der træder i stedet for den genindkaldelse ved forsvaret, som den værnepligtige ellers skulle være indkaldt til, efter de gældende bestemmelser i loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde 3 måneder, og der er ikke hjemmel til at afkorte denne tjenestetid. Hvis en værnepligtig overføres til civilt arbejde efter afslutningen af den første samlede uddannelse ved civilforsvarskorpset, er varigheden af det civile arbejde, der træder i stedet for den civilforsvarstjeneste, som den værnepligtige ellers skulle være indkaldt til, ligeledes 3 måneder. På tilsvarende måde træder civilt arbejde i et tidsrum af 3 måneder i stedet for den tjeneste, der omhandles i § 31 i loven om civilforsvaret.

For alle disse grupper er den tjeneste i forsvaret eller civilforsvaret, som de fritages for, fordi de overføres til civilt arbejde, imidlertid af forskellig længde, og jeg har derfor fundet det mindre rimeligt, at der for samtlige grupper altid skulle gælde en erstatningstjeneste ved civilt arbejde på 3 måneder.

Jeg er af den opfattelse, at tjenestetiden ved det civile arbejde bør fastsættes for hver enkelt gruppe i forhold til den tjeneste, den civile værnepligtige ellers skulle have udført, såfremt han ikke var blevet overført til civilt arbejde, og som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget er det tanken at fastsætte varigheden af det civile arbejde, der træder i stedet for genindkaldelser til forsvaret, til 6 uger.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal hermed for det høje ting tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Ændring af beskatningsprocenter m. v.) og forslag til lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom. (Ophævelse af afståelsesafgiften m. v.).

Formålet med disse lovforslag er at opnå en skærpet beskatning af de arbejdsfri indtægter, der bl. a. opstår i form af kapitalgevinster ved værdistigning på jord og anden fast ejendom, samt at modvirke urimelige skattegevinster ved de såkaldte legale skatteunddragelser. Det er virkningerne på længere sigt, der her har den største interesse, og det er ud fra det synspunkt, de to lovforslag må vurderes. Begge forslag må også, sammen med forslaget om ændring af arveafgiftsloven, ses som led i en mere langsigtet politik for større økonomisk lighed.

Hvad først forslaget til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. angår, rummer det følgende væsentlige ændringer af de nugældende bestemmelser:

Som punkt ét må nævnes forhøjelsen af skattesatsen for den særlige indkomst hos personer fra 40 til 50. Herved opnås det, at kapitalvindingsskatten i højere grad end hidtil kommer i niveau med den skat, som skal betales, når den almindelige indkomst øges.

For det andet foreslås det at inddrage en større del end hidtil af fortjenesten ved afståelse af fast ejendom under kapitalvindingsbeskatningen. En- og tofamiliehuse vil dog fortsat være undtaget i samme omfang som hidtil.

For det tredje foreslås det at ophæve den gældende skattefrihed for ekspropriations- og skadeserstatninger.

For det fjerde foreslås det at forhøje det skattefri bundfradrag fra 3.000 kr. til 6.000 kr.

Endelig indeholder forslaget de ændringer, der følger af de forslag til ændringer i loven om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom, som jeg senere skal omtale.

Hvad den første af ændringerne i loven om særlig indkomstskat angår, minder jeg om, at den særlige indkomstskat til og med indkomståret 1971 blev beregnet med 30 pct. af den skattepligtige fortjeneste. Ved ændringsloven af 9. juni 1971 forhøjedes skattesatsen til 40. Under behandlingen af dette lovforslag gav vi dengang udtryk for, at skattesatsen burde have været forhøjet til 50. En forhøjelse af skattesatsen fra de nugældende 40 til 50 er efter regeringens opfattelse nødvendig, hvis der skal opnås en rimelig balance mellem beskatningen af kapitalgevinster og skatten på almindelig ar-